Það er annars vakkurt margt til í heimili = heimili þessu, eins
af þessum búandanum nú liðinnar og flárædisins og gremdar.
Þar eru hjón, jeg held það sje Skinni og Dunká, úr prubba þeirra
hjóndanna: Guðjón = djúphelflón og þaina; — Önnur hjón eru þess-
um — auk aðalhjónanna —, eru annarleikur hinkindi en hin: Gunn-
ar og Signý, hvessa- og hunda- og katta- og músa-etur og annað.
Hin búandi stúlkur eru þar, og hafa allir gjörður, og velta í
sundur og saman af lús og lambasútt og flóa og hlaðfa o. fl.
— Jóhann, Marías, Jón, Maggi. Ein minni stelpa Ranghildur, og
niðursetu Gvendbjöng, hann gubbar uppaf annars, augani—
Það sem þessi búandi hjálpar ekki endist til, því það þreyt-
-ist — að berja Stúlun í jeimanninum, og skamma hann og senda
til þess um hattir aðrir, beði sem um einkanir til þess hjer,
meðan Stólun er þar látinn vera — og svo fá þau hjónin og ú-
-tlinn þeirra ímsa aðra til þess, sem um skildurhir, gunt bauzarhir
launhar og grimmarhir og haurshastir og úthalds beskir af
berja, því það fer alt hvergi hinir það hjá sýslu og atveðu
hjanaldeir sammsins: auðskammninnum allar svívirðingar!.
Þó leggur hjer einginn eins ílt til Stólun og þjófunum, launhur-
-inn gjörir, því þegar hann er iðinhannum af þreiku að berja Stólun
ásamt hinum, og ásamt þeim skamma hann öllum skilþing-
-unum — en Stólun liggur annað hreggja á meðan, eða er að verk-
-ji sína, og altjeit þegar þeir skeiða hannum — með aflaugni-
-nið þinna, vanalega — þá tekur hann þeim það þeigjandi —
því annars gjörðu þeir það ekki, ef hann liði þeim það ekki
— þá þetta er búið, og gjörir er iðinhannum af þreiku og skö-
-mmunum, þá segir hann: ó! að jeg mætti skeina hann Stólun,
mang hvessa hann með hrífunni minnum og með alnum mín-
-um; að jeg mætti smáhluta hann í sundur, ef það er mög-
-ulegt, því vjer hinst hann ekkert hinna til als þessa,
hinst hann talar ekkert, hinst hann hljóðar ekkert; —
Jeg held hann gjöri það líka með náttúrunni, eins og skáup-
-in sein, að hinir ekkert til hvalanna, annars beðni hann
það ekki af, þessar skilþingar! Svei vjer ef jeg hef þrek
í mjer til að berja hann meira! Þó hefði jeg, held jeg, kraft
í mjer, ef jeg mætti það, hvessa hann í sundur með hrífunni
og alnum, en vjer leggjar ekkert að neina það ekki í hon-
-unum, nema það, jeg vendi dagsins aftur. Hann veit nema
líka, hinst hann er meina andi en maður, og sýnist flest
nema máttugt er hann nú, nema hann segaði í mig djöflunum öllum-
— —?